

04/11/19 THỨ HAI TUẦN 31 TN Th. Ca-rô-lô Bô-rô-mê-ô, giám mục

Lc 14,12-14

14:12 Rồi Đức Giêsu nói với kẻ đã mời Người rằng: "Khi nào ông đãi khách ăn trưa hay ăn tối, thì đừng kêu bạn bè, anh em, hay bà con, hoặc láng giềng giàu có, kéo họ cũng mời lại ông, và như thế ông được đáp lễ rồi.

14:13 Trái lại, khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù.

14:14 Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại".

NÓI RỘNG VÒNG TAY

“Hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ...” (Lc 14,14)

Suy niệm: Tính toán hơn thiệt về tiền của công sức mình bỏ ra là việc thường tình. Tuy nhiên nếu chỉ nghĩ đến cái lợi của mình mà quên quyền lợi tha nhân thì là người ích kỷ. Khi thấy người ta mời dùng bữa chỉ mời những người thân quen hay giàu có, Chúa Giê-su muốn họ mời những người nghèo khổ, đui mù, què quặt... Những khách mời ‘bất đắc dĩ’ này gây phiền hà, xấu hổ, không có khả năng đáp lễ, nhưng Chúa Cha trên trời sẽ hậu tạ cho lời mời vô vị lợi của họ. Chúa mời gọi chúng ta mở rộng vòng tay thân ái cho những người thấp hèn bé nhỏ, những người dễ bị tổn thương vì bị bỏ rơi trong cộng đồng.

Mời Ban: Bên bàn tiệc xã hội hôm qua cũng như hôm nay, kẻ giàu sang được đãi ngộ biết bao của ngon vật lạ, còn người nghèo đứng xa nhìn thèm thuồng! Các cơ hội để thăng tiến không mở ra cách bình đẳng cho tất cả mọi người. Người nghèo là nạn nhân của những đối xử bất công. Ngay cả những gì họ được quyền hưởng cách chính đáng (như nước sạch, không khí trong lành,...) cũng bị lấy mất đi. Người ta đối xử nhau với thái độ loại trừ, kỳ thị dưới nhiều hình thức. Yêu thương người nghèo trước tiên là tôn trọng quyền lợi và trên hết, tôn trọng phẩm giá của họ.

Sống Lời Chúa: Quan tâm đến người bị bỏ rơi, thấp cổ bé miệng trong cộng đoàn. Biết chăm sóc, chia sẻ những phúc lợi mình hưởng được cho những người gặp phải hoàn cảnh kém may mắn hơn.

Cầu nguyện: *“Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng Chúa trong mọi người chẳng trừ ai.” (Kinh Hòa Bình)*